

ВАЛЕРИ ИВАНОВ
НЕБЕСНА ХОРУГВА

chitanka.info

Черни кинжали на черни оброци в белите ноци
сутрин рано ме будят.
И сърцето се свива в шепа кал.
И унивам.
И петли кукуригат.
Идват с тях самодиви.
Знам, че мислите болни надалеч ще прокудя...
Виждам татко в нетлен,
той ме гледа — прошарен,
с очи просълзени... и бавно разтваря се в мен.
Разговаряме тихо и споделяме всичко —
как живяхме щастливо,
как попаднахме в нищото.
Аз не искам да страда и не искам да спорим.
Като син и баща, сгушени, своите тайни говорим...
А навън се разсъмва,
мракът сив пак си тръгва —
ще се вдигне мъглата под небесна хоругва.
Криво-ляво ще легна и ще дремна нататък,
от патрона ракия глътка жар ще отпия,
та дано във ведрото ми секне пожарът,
гдето кътам като старо имане —
своите предани чувства, своето лозе небрано...
И дано се пречистя от най-тъмната рана.
И дано е лъчиста старостта ми незвана.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.